

Obrovské skokové schopnosti prokázali opět irští koně

(Foto ČSTK)

ČERVNOVÝ FEJETON

Již minule jsem Vám psal, že sezona pro mne začala jezdeckými závody v kryté hale TJ Žižka „Na Baště“. Za tři dny po závodech se objevil v deníku Práce článek, který mně rozzlobil. Celý čas, mimo občasných zpráviček v Lidové demokracii, nečtu nic o jezdeckém sportu. Až teď po malé jezdecké akademii, o které širší veřejnost nic nevěděla. V článku bylo více nesprávné kritiky než objektivního referování. Pisatel zdůraznil velice okázale, že nebyl zvon u rozhodčích, ale pokyn ke startu byl dáván rozhlasem, zveličoval a zdůraznil, že rozhodčí místo tribuny byli na valníku a podobné nesmysly. Téměř nic o snaze pořadatelů, nic o tom, že na valníku u sboru rozhodčích byly čistě prostřené stoly, nic o velmi hezké klubovně, nic o četných návštěvnicích ani o pěkném průběhu. Mnoho drahocenného místa, tak vzácného pro jezdecký sport v denním tisku, bylo použito ne pro propagaci, nýbrž

pro vyřizování nějakých osobních účtů. Pisatelem byl jakýsi pan Sítka, nebo Sítok či podobně. Zjistil jsem, že je to ten hoch, kterých podnikl odvažnou cestu na koních s druhým mladým jezdcem Starostou do Mexika na OH. Později podle jedné zprávy byl z TJ Žižka vyloučen, dle jiné vystoupil. V každém případě využil benevolence sportovní redakce Práce a hodil kus bláta nejen na pořadatele, ale na celý jezdecký sport. Neinformovaný čtenář si musel pomyslet, že jezdci jsou jakási záhadná skupina nepořádných lidí, pohybujících se ve špinavých jízdárnách, jejichž rozhodčí sedí na valníku. Bylo mně potom líto pořadatelů ing. Kamínkové, Dr. Mináře a dalších. Nevím na které straně je pravda, zda na straně pana Sítka nebo TJ Žižka, ale rozhodně si myslím, že pan Sítka se touto nepěknou formou vyřizování osobních účtů v jezdeckém sportu dostatečně znemožnil.

V Chuchli proběhly hned zjara pěkné dostihy. Paní Mila Hermansdorferová získala čestnou cenu našeho časopisu a to jsem měl radost. Ve skvělé formě byl na jaře Xaverov, Houra a Šusta. Nutno také pochválit letošní starty, startuje se z místa a najednou to jde.

„Přesnost je zdvořilostí králů“ říká staré přísloví. Nejblíže ke králům má jistě šlechta. Vzpoměl jsem si na toto přísloví, když pan Dohalský, jezdec klusáků z Lysé n. Labem, přišel dvakrát za sebou pozdě ke startu. Jednou dostal formální pokutu 40 Kčs, podruhé již citelnější 100 Kčs. Pan Dohalský, jak jistě všichni dostihoví janoušci ví, pochází ze staré, velmi vážené rodiny, která jistě, kdysi dávno, měla ke králům a později k prezidentům velmi blízko, ale staré přísloví asi nezná.

To je pro červen vše. Všechny Vás zářaví

VÁŠ HUBERT